

Dues medalles sobre la «Nova Cançó» (En el cinquantè aniversari de Raimon com a cantant)

JESÚS OLANO*

L'any 2012 hem celebrat els cinquanta anys de Raimon com a cantant, i el 2011 vàrem celebrar el cinquantè aniversari de la «Nova Cançó». S'han fet concerts, exposicions... Jo amb aquest article vull afegir-me a la celebració d'aquests aniversaris.

Com se sap, el moviment de la «Nova Cançó» sorgeix en ple franquisme per tal d'intentar que el català es «normalitzi» com a llengua en l'aspecte musical. Es tracta en definitiva de propiciar que hi hagi una producció de música nova, cantada en català, i que arribi àmpliament al públic, a través de concerts, discs, programes en els mitjans audiovisuals...

El moviment el formen, fonamentalment, a Catalunya dos grups: «Els Setze Jutges», que s'inspiren en la cançó francesa, amb Miquel Porter, Josep Maria Espinàs, Maria del Mar Bonet, Raimon, Lluís Llach, Joan Manuel Serrat, entre d'altres, i el «Grup de Folk», amb noms com Xesco Boix, Jaume Arnella, Sisa, Pau Riba, «Els tres tambors», Oriol Tramvia... Aquest segon grup és d'inspiració anglosaxona...

Nosaltres us mostrem aquí dues medalles que reflecteixen dues circumstàncies que van ajudar a publicitar i donar volada al moviment; no oblidem que algun membre de la «Nova Cançó» va arribar a número u en vendes de discs a l'Estat espanyol, tot i cantar en català.

Barcelona. 1963. 5È FESTIVAL DE LA CANÇÓ MEDITERRÀNIA. Coure. MONTSERRAT MAINAR.

* Investigador numismàtic.

a/ A dalt: cap de peix sobre tres cintes. A baix: cinc fletxes i pentagrama amb una clau de sol.

r/ En cercles: 5º FESTIVAL - DE LA CANCIÓN MEDITERRÁNEA / RADIO NACIONAL DE ESPAÑA / Y TELEVISIÓN ESPAÑOLA

Pes: 43 g Ø: 70 mm Inèdita

La primera medalla correspon a la cinquena edició del Festival de la Cançó Mediterrània, de l'any 1963, que va guanyar la cançó *Se'n va anar*, interpretada per Raimon i Salomé. La repercussió pública del Festival era molt important, ja que era retransmès, en directe, per l'aleshores única cadena de televisió que existia a l'Estat, Televisió Espanyola. L'obtenció del premi va ser conseqüència de la mobilització de molta gent, ja que es concedia per votació popular. Es va aconseguir que per primera vegada la cançó en català arribés a un públic majoritari.

La segona medalla, encara que no podem datar-la amb seguretat, creiem que correspon al moment en què Serrat té un gran èxit a tot l'Estat, amb *Cançó de matinada* (1.967), i, aleshores Televisió Espanyola li proposa que representi Espanya al Festival d'Eurovisió. Serrat posa com a condició interpretar la cançó que va al Festival, La, la, la, en català, i la televisió pública no ho accepta, per la qual cosa aleshores el cantant hi renuncia. Els fets tornen a posar la cançó catalana en el primer pla de l'interès de l'opinió pública, en aquest cas, a tot l'Estat.

Barcelona? 1967? JOAN MANUEL SERRAT. Metall blanc.

a/ JOAN MANUEL SERRAT. Efigie a l'esquerra.

r/ DISC-IDOLO PAT.

Pes: 22 g

Ø: 40 mm

Inèdita

BIBLIOGRAFIA

MAINAT, Joan Ramon, *Tretze que canten*, Mediterrànea, Barcelona, 1982.

GARCÍA-SOLER, Jordi, *La Nova Cançó*, Edicions 62, Barcelona, 1976.

SERRAHIMA, Lluís, «Ens calen cançons d'ara», article a la revista *Germinabit* (circular de l'Escolania de Montserrat), 1959.